

NÉMETH ISTVÁN PÉTER

*Csokonai**Cséby Géza 60. évnapjára*

*Venyige-pernyévé lett a szerelme
Mire a bálterem kandallójában
Ellobbant a gyújtóssá tördelt borág,
De hallva hallszik még az a dal.*

*Azt a réjját zengi a korcsmai pór;
Azt a rímet echóztatják a szírtok,
A templomfalak is, azt csilingelik
A visszatérő maszkák szánkái most.*

*Vélük fogatok zötyköltek a víg
Helikonról a gróf Balatonig futó
Fasorán át. Am ősszel egy magányos
Poétái is lehet már minden allé,*

*Mikorra hullani kezdnek a lombok,
S ezüst ökörnyál úszik a dámák
Tincse közé, és alálibegő libatoll
Mímeli még csak a hópihét.*

Tapolczai anzix

*Nem voltam tengerjáró, inkább
Voltam csak teherbordó Szindbád.
Sokszor ezer és egy éj nélküled.
Eltelt. Eltelik.*

*Verseimből papírbajókat bajtogatok
Akárha a gyermek. Hozzáószülök
A parti jegenyék és a füzek
Ezüstjéhez pedig.*

*Megtanultam: magam vágom a jobb
Kezem ujjairól is a körmöket.
S ámulom a malom kerekét, ahogy
Nyiszorogva forog, mint a csillagok.*

Tavaszi képeslap I.

*Még tavalyi meggy íze vörös óborom alján,
De arany hérics lángol cipóm orra hegyénél,
S odébb a fűben árnyamon hempereg már a kutyám.*

*Most ugyan elfagy a sárgabarack, de az ágakon
Keskeny fűzlevelecske, szívalak orgona zöldell.
Fölfénylik köztük a homlokod, vagy csak a plébkrisztusé?*

*Régi kokárdámba a rozsdás helyett
Új tűt keresek. Tavasz van! Csupán még nem lebegett el
A fejemenl egy léggömb sem a leheleteddel.*

Tavaszi képeslap II.

*Szétnéz a gazda, és látja, hogy semmi sincs rendjén
Ebben a tavaszban. Dió- és mandulafák fagytak el,
Cserebogarak rágják a még zsenge levélt.*

*A traverz magasán fakuló papírsárkány-cafat int.
Boreász szaggatja a kökénybokor virágos leplét, akárba
Lánykáról a réklit. Előle jöttek vissza a városba a varjak.*

*Gyermekek gyűjtötták föl játszásiból a berket minap
S a kunyhók közt itt-ott már elgonoszultak a télen át
Az asszonyok is.*